

Р Е Ш Е Н И Е

№ 28

06.03.2013г.

град Стара Загора

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Старозагорският административен съд, III състав, в публично съдебно заседание на двадесети февруари през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: ГАЛИНА ДИНКОВА

при секретар П.М.

и с участието на прокурора

като разгледа докладваното от съдия Г.ДИНКОВА административно дело № 22 по описа за 2013г., за да се произнесе съобрази следното:

Производството е по реда на чл. 294 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на С.Б.К. ***, чрез процесуалния ѝ представител – адв. Г.Н., която, съгласно направените уточнения в съдебното заседание, е насочена против възлагането за принудително премахване на незаконен строеж, обективизирано в писмо № СЗ-4513-11-278/30.11.2012г на началника на ДНСК гр.София, с което се възлага принудителното изпълнение на влязла в сила заповед № ДК-02-ЮИР-101/20.05.2011г на началника на Регионална дирекция за национален строителен контрол (РДНСК) –Югоизточен район (ЮИР). В жалбата се твърди, че не е спазено изискването на чл.225 ал.4 от ЗУТ, тъй като на жалбоподателката не е бил предоставен срок за доброволно изпълнение на заповедта. Представен е нотариален акт от 03.08.2012г, обективиращ договор за дарение на поземления имот и жилищната сграда в него в полза на жалбоподателката. Отправено е искане за отмяна на предприетите от органа по изпълнението действия по принудително премахване, във връзка със заповед №ДК-02-ЮИР 101/20.05.2011 год.

Ответникът – Началник на Регионална дирекция за национален строителен контрол (РДНСК) –Югоизточен район (ЮИР), в писмено становище, представено на основание чл.297, ал.3 от АПК и в съдебно заседание - чрез процесуалния си представител по делото – ст. юр. Р.Режева заема становище за неоснователност на жалбата. Излага мотиви за извършените действия по принудително изпълнение на Заповед №ДК-02-ЮИР 101/20.05.2011, като поддържа, че същата е потвърдена от съда и е влязла в сила на 04.04.2012г. Поддържа се, че действията са осъществени при наличието на надлежно изпълнително основание, удостоверяващо изискуемо и подлежащо на изпълнение задължение от длъжника – Е.С.Х. ***. До същата, като адресат на потвърдения от съда акт, е била изпратена Покана за доброволно изпълнение, връчена ѝ лично на 23.05.2012г. Съставен е бил протокол №27 от 11.06.2012г и е било издадено възлагателно писмо, с което е определена началната и крайната дата и час на принудителното изпълнение, като възлагателното писмо е било връчено на Е.Х. чрез съпруга ѝ на 03.01.2013г. Относно нотариалния акт, заема становище, че промяната в собствеността на имота е настъпила след влизане в сила на

заповедта за премахване и след редовното връчване на поканата за доброволно изпълнение, поради което новият собственик в лицето на жалбоподателката К. не е следвало да бъде канен да изпълни доброволно посочената заповед за премахване.

Заинтересованата страна – Е.С.Х., редовно и своевременно призована, не се явява и не изпраща представител по делото и не взема становище по жалбата.

От събраните по делото доказателства съдът установи следната фактическа обстановка:

С влязла в сила заповед № ДК-02-ЮИР 101/20.05.2011 год. на началника на РДНСК-ЮИР е разпоредено да бъде премахнат незаконен строеж: „Пристройка към жилищна сграда”, находяща се в урегулиран поземлен имот /УПИ/ XII-309, кв.2 по плана на с.Овощник, община Казанлък, обл. Стара Загора, извършен от Е.С.Х. (пункт I от заповедта). Съгласно пункт II, разпоредено е след влизане в сила на заповедта до извършителя да се отправи покана за доброволно изпълнение на разпореденото премахване по реда на чл.277 от АПК. Според пункт III от същата заповед, при неспазване на срока за доброволно изпълнение е наредено да се извърши принудително премахване на незаконния строеж от органите на ДНСК, за сметка на извършителя по реда на чл.225 ал.4 от ЗУТ и Наредба №13 за принудително изпълнение на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на ДНСК, окончателното почистване на строителната площадка от строителни отпадъци, получени при премахването на строежа да се извърши от Община Казанлък за сметка на извършителя на незаконния строеж. С Решение № 218 от 19.10.2011 год, постановено от Административен съд Стара Загора по адм.д. № 315 по описа за 2011 год., жалбата, подадена от Е.С.Х. против горесцитираната заповед е отхвърлена като неоснователна. Решението е оставено в сила с Решение №4893 от 04.04.2012 год, постановено от Върховния административен съд на РБ по адм.д. № 310/2012 год.

Началник на РО „НСК” Стара Загора е изпратил до Е.С.Х. *** покана за доброволното ѝ изпълнение (видно от писмо изх.№КК-373-10-00-388 от 18.04.2012г на същия орган и приложена към него покана).

На 11.06.2012г работна група, включваща служители на РО „НСК” Стара Загора при РДНСК -ЮИР е извършила проверка на незаконния строеж, чието премахване е разпоредено със Заповед № ДК-02-ЮИР-101 /20.05.2011г, като е установила, че заповедта не е изпълнена.

На 03.08.2012г Е.С.Х. е прехвърлила чрез дарение в полза на С.Б.К. дворното място в УПИ XII-309 кв.2 по плана на с.Овощник, гр. Казанлък и построената в него жилищна сграда, като сделката е оформена с нотариален акт № 9, том II, рег. № 2478 дело 140 от 2012г на Казанлъшки нотариус Д.Кръстева, вписан в службата по вписванията като акт № 129, том 15 дело 3083, вх.рег. № 4772 от 03.08.2012г.

С писмо изх. № СЗ-4513-11-278/30.11.2012г на ДНСК гр.София се съобщава на Изпълнителния директор на „Главно управление строителство и възстановяване” ЕАД гр.София, Началника на РДНСК Югоизточен район, Началника на РО „НСК” Стара Загора, Директора на ОД на МВР Казанлък, Кмета на Община Казанлък и Е.С.Х., че на основание чл.225 ал.4 от ЗУТ, във връзка с чл.271 ал.3, чл.286 от АПК и сключен договор, ДНСК гр. София е възложил на „Главно управление строителство и възстановяване” ЕАД София принудително премахване на незаконен строеж „пристройка към жилищна сграда”, находяща се в УПИ XII-309, кв.2 по плана на с.Овощник в изпълнение на влязлата в сила Заповед №ДК-02-ЮИР-101/20.05.2011г.

Съдът, като обсъди представените по делото доказателства, доводите и становищата на жалбоподателката и органа по изпълнението и въз основа на извършена проверка на допустимостта и законосъобразността на обжалваните действия по принудително изпълнение, намира за установено следното:

Оспорването е направено от легитимирано лице с правен интерес по смисъла на

чл.295, предложение второ от АПК, която предвижда, че право на жалба срещу действия, бездействия и постановления на органа по изпълнението имат освен страните по изпълнителното производство, също и третите лица, чиито права, свободи или законни интереси са засегнати от изпълнението. Като собственик на недвижимия имот, в който е констатирано незаконното строителство и на обекта, чието премахване е разпоредено, С.Б.К. се легитимира като лице, чиито права биха били засегнати от изпълнението на влязлата в сила Заповед № ДК-02-ЮИР-101 /20.05.2011г. Видно от нотариален акт № 9, том II, рег. № 2478 дело 140 от 2012г на Казанлъшки нотариус Д.Кръстева, вписан в службата по вписванията като акт № 129, том 15 дело 3083, вх.рег. № 4772 от 03.08.2012г, жалбоподателката К. е придобила чрез дарение жилищната сграда, построена в УПИ XII-309, кв.2 по плана на с.Овощник и самото дворно място, урегулирано в посочения у.п.и. Този договор, като двустранна, транслативна сделка с вещноправни последици представлява юридически акт, с който в полза на приобретателката на недвижимия имот се отстъпва собствеността и фактическата власт (държане), включително по отношение на незаконно изградената в дворното място пристройка към жилищна сграда, която пристройка е предмет на разпореденото премахване. Интересът на жалбоподателката К. от оспорване на действията по изпълнението произтича и от обстоятелството, че тя, в качеството си на собственик на терена, би носила солидарна отговорност за направените разходи по принудително изпълнение на заповедта за премахване на основание чл.3, ал.2 от Наредба №13 / 23.07.2001 г. за принудителното изпълнение на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на Дирекцията за национален строителен контрол (Наредба №13/2001г). Предвид предмета на жалбата (възлагането за принудително премахване на незаконен строеж, обективирано в писмо № СЗ-4513-11-278/30.11.2012г) и заявления правен интерес от оспорване, съдът приема, че жалбата е подадена от лице, легитимирано да обжалва действия по изпълнението, каквото е обжалваното писмо. Долкото не са налице данни за датата на съобщаване на обжалваното писмо, съдът приема, че жалбата е своевременно подадена и е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Производството по изпълнение на индивидуални административни актове е съвкупност от регулирани от нормите на АПК последователно развиващи се правни действия, насочени към изпълнение на индивидуалния административен акт. На изпълнение по реда на АПК подлежат изискуемите задължения, породени от изпълнителните основания, предвидени в него или в друг закон (чл.267 от АПК). Разпоредбата на чл.268 от АПК сочи кои са изпълнителните основания, а именно – влезлите в сила или подлежащи на предварително изпълнение индивидуални административни актове, общи административни актове, решения, определения и разпоредения на административните съдилища и споразумения пред административните органи или пред съда. Индивидуалните административни актове влизат в сила, когато станат неоспорими по пътя на редовните способности за проверка на тяхната законосъобразност, а те стават такива, когато не бъдат обжалвани в законоустановения срок или подадената жалба бъде отхвърлена. С оглед на изложеното, в случая е налице годно изпълнително основание по смисъла на чл. 268 от АПК, а именно – влязла в сила Заповед № ДК-02-ЮИР-101 /20.05.2011г на началника на РДНСК-ЮИР, с която е наредено да бъде премахнат незаконен строеж – „Пристройка към жилищна сграда”, находяща се в УПИ XII-309, кв.2 по плана на с.Овощник, община Казанлък, извършен от Е.С.Х.. С влизането в сила на индивидуалния административен акт (в случая -заповедта за премахване е влязла в сила на 04.04.2011г) се поражда неговите правни последици и той подлежи на изпълнение. Следователно, налице е влязла в сила заповед за премахване на незаконен строеж, която е валидно изпълнително основание по смисъла на чл.268 от АПК за започване на изпълнително производство.

Съгласно разпоредбата на чл.274 ал.1 и 2 от АПК, възискател може да бъде административният орган, който е издал или е трябвало да издаде административния акт, и всеки гражданин, организация или орган, посочени в изпълнителното основание, или

техните правоприменители, а длъжници по изпълнението могат да бъдат гражданите и организациите, както и органите, посочени в изпълнителното основание, или техните правоприменители. Посоченият в пункт III от заповедта за премахване орган по изпълнението е ДНСК и нейните органи, от което следва, че началникът на ДНСК гр.София е компетентен орган и в качеството си на взискател надлежно е издал писмо № СЗ-4513-11-278/30.11.2012г, с което възлага принудителното изпълнение на влязла в сила заповед № ДК-02-ЮИР-101/20.05.2011г на началника на РДНСК-ЮИР. Тази заповед удостоверява изискуемо и подлежащо на изпълнение задължение от длъжника -Е.С.Х. ***, до която надлежно и при спазване на чл.277 от АПК е била изпратена Покана за доброволно изпълнение, предоставяща 14-дневен срок за такова изпълнение. Поканата е връчена лично на Е.Х. с придружително писмо изх.№КК-373-10-00-388 от 18.04.2012г на 23.05.2012г (видно от представеното известие за доставяне). В писмо изх.№КК-373-10-00-38 от 18.04.2012г органът по изпълнението освен че е приканил Е.Х. към доброволно изпълнение на разпореденото със заповедта премахване на незаконния строеж, е посочил и последиците в случай на принудително изпълнение на заповедта по реда на чл.225 ал.4 от ЗУТ, като е посочил ориентировъчната стойност на разходите за принудително премахване в тази хипотеза. Съгласно чл. 3 от Наредба №13/23.07.2001 г. към принудително изпълнение на заповеди по чл. 225 ал.1 или 2 от ЗУТ за премахване на незаконни строежи или части от тях се пристъпва, когато същите не са изпълнени доброволно от адресата/адресатите на заповедта в определения с нея срок за доброволно изпълнение. В случая срокът за доброволно изпълнение на заповедта за премахване за Е.Х. е започнал да тече от датата на получаване на поканата по чл.277 от АПК (23.05.2012г и е изтекъл на 06.06.2012г вкл.). В рамките на този срок Е.Х. не е премахнала доброволно незаконния строеж, който е построила. (констативен протокол от 11.06.2012г на РО „НСК“ Стара Загора). Този протокол съдържа всички необходими реквизити, предвидени в чл.4 от Наредба13/2001г., и представлява официален свидетелстващ документ за вписаните в него обстоятелства, които не са нито оспорени, нито оборени в настоящото производство, поради което протокола се ползва с материална доказателствена сила за удостоверените с него факти с правно значение.

Доколкото е удостоверено липса на доброволно изпълнение за премахване на незаконния строеж следва, че за органите на ДНСК, като взискател са били налице предпоставките за пристъпване към действия по принудителното й изпълнение (чл. 225 ал.4 от ЗУТ и чл.4 ал.2 от Наредба 13/2001г.). Съгласно чл.225 ал.4 от ЗУТ, в тази хипотеза заповедта за премахване се изпълнява принудително от органите на ДНСК самостоятелно или съвместно с лица, на които това е възложено от началника на дирекцията, по ред, установен с наредба, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството. В съответствие с тази разпоредба и при наличие на предвидените в нея предпоставки с писмо № СЗ-4513-11-278/30.11.2012г на началника на ДНСК гр.София се възлага принудителното изпълнение на влязла в сила заповед № ДК-02-ЮИР-101/20.05.2011г на началника на РДНСК ЮИР, на фирма „Главно управление строителство и възстановяване“ ЕАД и е определен точния времеви период, в рамките на който да се изпълни премахването на незаконния строеж (от 10:30ч на 15.02.2013г до 17:00 ч.на 22.01.2013г, а при евентуално обжалване на действията на органа по изпълнението, принудителното премахване следва да бъде осъществено в срок 20 работни дни, считано от датата на потвърждаването им от съда с влязъл в сила съдебен акт). Посоченото писмо е издадено от компетентен орган, в съответствие с целта на закона, при наличие на необходимите материалноправни предпоставки за това и спазване на процесуалните правила.

Не следва друго от факта, че до жалбоподателката К. не е била изпратена нова покана за доброволно изпълнение. Извършената в хода на изпълнителното производство разпоредителна сделка с недвижимия имот, в който е построена подлежащата на премахване сграда, не обуславя за органа по изпълнението ново задължение по изпращане на покана за доброволно изпълнение. Такова задължение би възникнало за него само в хипотезата на смърт на задълженото лице в срока за доброволно изпълнение

(арг.чл. 277 ал.3 от АПК), какъвто настоящия случай не е. Поканата за доброволно изпълнение представлява волеизявление на изпълнителния орган за започване на изпълнителното производство, както и за обстоятелствата по чл. 277, ал. 2, т. 4 АПК относно последиците при неизпълнение, а именно пристъпване към принудително такова по реда на Наредба № 13/2001 г. Такава покана в случая надлежно е била изпратена на длъжника по изпълнението, която към датата на образуване на изпълнителното производство е Е.С.Х.. До жалбоподателката С.Б.К., макар да е правоприемник на длъжник по изпълнението по смисъла на чл.274 ал.2 АПК, не е следвало да бъде изпращана нова покана за доброволно изпълнение, тъй като тя е встъпила в правата и задълженията на праводателката си, включително задължението ѝ да изпълни доброволно премахването, което както бе посочено, не е своевременно направено.

Предвид изложеното съдът намира, че процедурата по възлагане принудително премахване на незаконен строеж, обективизирано в писмо № СЗ-4513-11-278/30.11.2012г на началника на ДНСК гр.София е законосъобразна и обжалваното действие по изпълнението следва да бъде оставено в сила, а оспорването срещу него – да бъде отхвърлено като неоснователно.

Съдът установи, че жалбоподателката не е заплатила държавна такса, дължима за съдебното производство, която съгласно т.2б, б."а)" от Тарифа №1 към закона за държавните такси за таксите, събирани от съдилищата, прокуратурата, следствените служби и Министерството на правосъдието, е в размер на 10.00 /десет/ лв за физически лица. Предвид изложеното и на основание чл.151, т.3 АПК жалбоподателката следва да бъде осъдена да внесе по сметка на Административен съд Стара Загора държавна такса в този размер.

Водим от тези мотиви и на основание чл. 298 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С.Б.К.,***, против възлагане принудително премахване на незаконен строеж, обективизирано в писмо № СЗ-4513-11-278/30.11.2012г на началника на ДНСК гр.София, **като неоснователна.**

ОСЪЖДА С.Б.К., ЕГН *****,*** да заплати по сметка на Административен съд Стара Загора държавна такса в размер на 10.00 /десет/ лв.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: